

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 13.12.2023
C(2023) 9700 final

UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 13.12.2023

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis*

(Besedilo velja za EGP)

UREDBA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 13.12.2023

o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis*

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 108(4) Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2015/1588 z dne 13. julija 2015 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije za določene vrste horizontalne državne pomoči¹ in zlasti člena 2(1) Uredbe,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom za državno pomoč,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Dodeljevanje državnih sredstev, ki izpolnjuje merila iz člena 107(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, pomeni državno pomoč, ki jo je treba v skladu s členom 108(3) Pogodbe priglasiti Komisiji. Vendar lahko v skladu s členom 109 Pogodbe Svet določi vrste pomoči, ki so izvzete iz obveznosti priglasitve. Komisija lahko v skladu s členom 108(4) Pogodbe sprejme uredbo glede teh vrst državne pomoči. V Uredbi (EU) 2015/1588 je Svet v skladu s členom 109 Pogodbe sklenil, da lahko pomoč *de minimis* (tj. pomoč, ki je dodeljena istemu podjetju v določenem časovnem obdobju in ki ne presega določenega zneska) pomeni eno tako vrsto. Na podlagi tega se šteje, da pomoč *de minimis* ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in zato zanjo ne velja postopek priglasitve.
- (2) Komisija je v številnih sklepih pojasnila pojem pomoči v smislu člena 107(1) Pogodbe. Prav tako je izrazila svojo politiko glede zgornje meje pomoči *de minimis*, pod katero se lahko šteje, da se člen 107(1) Pogodbe ne uporablja. Najprej je to storila v obvestilu o pravilu *de minimis* za državno pomoč² ter nato še v uredbah Komisije (ES) št. 69/2001³, (ES) št. 1998/2006⁴ in (EU) No 1407/2013⁵. Ta uredba nadomešča Uredbo (EU) št. 1407/2013 z njenim prenehanjem veljavnosti.
- (3) Glede na izkušnje z uporabo Uredbe (EU) št. 1407/2013 je primerno zgornjo mejo pomoči *de minimis*, ki jo lahko prejme enotno podjetje na državo članico v katerem koli triletnem obdobju, povečati na 300 000 EUR. Ta zgornja meja odraža inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 1407/2013, in predvideni

¹ UL L 248, 24.9.2015, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1588/oj>.

² Sporočilo Komisije o pomočeh *de minimis* (UL C 68, 6.3.1996, str. 9).

³ Uredba Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomoči *de minimis* (UL L 10, 13.1.2001, str. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2001/69/oj>).

⁴ Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči *de minimis* (UL L 379, 28.12.2006, str. 5, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1998/oj>).

⁵ Uredba Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* (UL L 352, 24.12.2013, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1407/oj>).

razvoj v obdobju veljavnosti te uredbe. Ta zgornja meja je potrebna, da se za vsak ukrep, ki ga zajema ta uredba, lahko šteje, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja oziroma ne bi mogel izkrivljati konkurence.

- (4) Za namene pravil o konkurenci iz Pogodbe je podjetje vsak subjekt, ki je fizična ali pravna oseba in ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegov pravni status in način financiranja⁶. Sodišče Evropske unije je pojasnilo, da je treba za subjekt, ki „z nadzornim deležem v družbi dejansko izvršuje ta nadzor tako, da neposredno ali posredno sodeluje pri njenem upravljanju“, šteti, da sodeluje pri gospodarski dejavnosti te družbe. Zato je treba sam subjekt šteti za podjetje v smislu člena 107(1) Pogodbe⁷. Sodišče je odločilo, da bi bilo treba vse subjekte, ki jih nadzira (na pravni ali dejanski podlagi) isti subjekt, obravnavati kot enotno podjetje⁸.
- (5) Zaradi pravne varnosti in za zmanjšanje upravnega bremena bi morala ta uredba zagotoviti jasen in izčrpen seznam meril za določitev, kdaj bi bilo treba dve ali več podjetij znotraj iste države članice obravnavati kot enotno podjetje. Komisija je izmed že ustaljenih meril za opredelitev „povezanih podjetij“ kot del opredelitve malih in srednjih podjetij (MSP) iz Priporočila Komisije 2003/361/ES⁹ in Priloge I k Uredbi Komisije (EU) št. 651/2014¹⁰ izbrala merila, ki ustrezajo namenu te uredbe. Merila bi se morala glede na področje uporabe te uredbe uporabljati za MSP in velika podjetja ter zagotoviti, da se pri uporabi pravila *de minimis* skupina povezanih podjetij šteje za enotno podjetje. Vendar se podjetja, ki so neposredno povezana zgolj z istim javnim organom ali organi, niso pa povezana med seboj, ne bi smela obravnavati kot povezana podjetja. Zato bi se moral upoštevati posebni položaj podjetij, ki jih nadzira(-jo) isti javni organ(-i), vendar lahko podjetja samostojno odločajo.
- (6) Ker za sektorje primarne proizvodnje, zlasti primarno proizvodnjo kmetijskih proizvodov ter primarno proizvodnjo ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, veljajo posebni predpisi in ker obstaja možnost, da bi zneski pomoči, ki so manjši od zneskov, navedenih v tej uredbi, vseeno lahko izpolnili merila iz člena 107(1) Pogodbe, se ta uredba za zadevne sektorje ne bi smela uporabljati.
- (7) Na podlagi podobnosti med predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov ter nekmetijskih proizvodov bi se morala ta uredba ob izpolnjevanju določenih pogojev uporabljati za predelavo in trženje kmetijskih proizvodov. Dejavnosti na kmetiji, ki so potrebne za pripravo proizvoda za prvo prodajo (npr. žetev, spravilo in mlatenje žit ali pakiranje jajc), ali prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem primeru ne bi smele šteti za predelavo in trženje in ta uredba se zato za te dejavnosti ne bi smela uporabljati.
- (8) Prav tako bi se morala, glede na naravo dejavnosti predelave in trženja ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture ter podobnosti med temi dejavnostmi in drugimi dejavnostmi predelave in trženja, ta uredba uporabljati za podjetja, dejavna v

⁶ Sodba Sodišča z dne 10. januarja 2006, Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, C-222/04, ECLI:EU:C:2006:8, točka 107.

⁷ Glej prejšnjo opombo, točki 112 in 113.

⁸ Sodba Sodišča z dne 13. junija 2002, Nizozemska/Komisija, C-382/99, ECLI:EU:C:2002:363.

⁹ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj>).

¹⁰ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L 187, 26.6.2014, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/651/oj>).

predelavi in trženju ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, če so izpolnjeni nekateri pogoji. Niti dejavnosti na kmetiji ali na krovu, ki so potrebne za pripravo živali ali rastlin za prvo prodajo (vključno z rezanjem, filetiranjem ali zamrzovanjem), niti prva prodaja prodajnim posrednikom ali predelovalcem se v tem smislu ne bi smele šteti za predelavo ali trženje, zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za te dejavnosti.

- (9) Sodišče Evropske unije je ugotovilo, da države članice po tem, ko Unija izda predpise za vzpostavitev skupne ureditve trga v določenem sektorju kmetijstva, ne smejo sprejeti nobenih ukrepov, ki bi lahko to ureditev trga omajali ali uvedli izjeme¹¹. Zato se ta uredba ne bi smela uporabljati za pomoč, katere znesek je določen na podlagi cene ali količine nabavljenih proizvodov ali proizvodov, danih na trg v kmetijskem sektorju. Prav tako se ne bi smela uporabljati za pomoč, ki je povezana z obveznostjo, da se pomoč deli s primarnimi kmetijskimi proizvajalci. Ta načela se uporabljajo tudi za sektor ribištva in akvakulture.
- (10) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za izvozno pomoč ali pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačemu blagu ali storitvam pri uporabi daje prednost pred uvoženimi. Zlasti se ne bi smela uporabljati za pomoč, s katero se financirata vzpostavitev in delovanje distribucijske mreže v drugih državah članicah ali tretjih državah. Sodišče Evropske unije je razsodilo, da Uredba (ES) št. 1998/2006 „ne izključuje vsakršne pomoči, ki bi lahko vplivala na izvoz, temveč le pomoči, katerih neposredni cilj je že s samo obliko, ki jo imajo, podpirati prodajo v drugi državi“, in da „pomoč za naložbe pod pogojem, da ta v taki ali drugačni obliki načeloma in glede višine ni določena s količino izvoženih proizvodov, ne spada med ‚pomoči za z izvozom povezane dejavnosti‘ v smislu člena 1(1), točka (d), Uredbe (ES) št. 1998/2006 in torej ne spada na področje uporabe te določbe, tudi če tako podprte naložbe omogočajo razvoj izvoznih proizvodov“¹². Pomoč za kritje stroškov sodelovanja na sejnih, stroškov študij ali svetovalnih storitev, potrebnih za uvajanje novega ali obstoječega proizvoda na novem trgu v drugi državi članici ali tretji državi, se običajno ne šteje za izvozno pomoč.
- (11) Triletno obdobje, ki se upošteva za namene te uredbe, bi bilo treba redno ocenjevati. Za vsako novo dodelitev pomoči *de minimis* je treba upoštevati skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljen v prejšnjih treh letih.
- (12) Če je podjetje dejavno v enem od sektorjev, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, poleg tega pa je dejavno tudi v drugih sektorjih ali opravlja druge dejavnosti, bi se morala ta uredba uporabljati za te druge sektorje ali dejavnosti, pod pogojem, da zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov, zagotovi, da dejavnosti v izključenih sektorjih niso deležne pomoči *de minimis*. Isto načelo bi bilo treba uporabiti za podjetje, dejavno v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje pomoči *de minimis*. Če podjetje ne more zagotoviti, da so dejavnosti v sektorjih, za katere se uporabljajo nižje zgornje meje pomoči *de minimis*, deležne pomoči *de minimis* le do teh nižjih zgornjih mej, bi bilo treba najnižjo zgornjo mejo uporabiti za vse dejavnosti podjetja.

¹¹ Sodba Sodišča z dne 12. decembra 2002, Francija/Komisija, C-456/00, ECLI:EU:C:2002:753, točka 31.

¹² Sodba Sodišča z dne 28. februarja 2018, ZPT AD/Narodno sabranie na Republika Bulgaria in drugi, C-518/16, ECLI:EU:C:2018:126, točki 55 in 56.

- (13) Treba bi bilo določiti pravila, ki bi onemogočila izogibanje največjim intenzivnostim pomoči, določenim v zadevnih uredbah o državni pomoči ali sklepih Komisije. Določiti je treba tudi jasna pravila o kumulaciji.
- (14) Ta uredba ne izključuje možnosti, da se ukrep ne bi štel za državno pomoč v smislu člena 107(1) Pogodbe, in sicer iz razlogov, ki niso določeni v tej uredbi, na primer zato, ker je ukrep v skladu z načelom udeleženca v tržnem gospodarstvu ali ker ne vključuje prenosa državnih sredstev. Sredstva, ki jih zagotavlja Unija in jih na centralni ravni upravlja Komisija ter ki niso neposredno ali posredno pod nadzorom države članice, ne pomenijo državne pomoči in se ne bi smela upoštevati pri ugotavljanju, ali je presežena zgornja meja iz te uredbe.
- (15) Ta uredba ne zajema vseh primerov, v katerih ukrep morda ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja oziroma ne bi mogel izkrivljati konkurence. Obstajajo primeri, ko upravičenec dobavlja blago ali opravlja storitve na omejenem območju (na primer v otoški regiji ali najbolj oddaljeni regiji) v državi članici in ni verjetno, da bi upravičenec pritegnil stranke iz drugih držav članic, ter ni mogoče predvideti, da bi ukrep imel več kot le zanemarljiv vpliv na pogoje čezmejnih naložb ali ustanavljanja. Take ukrepe bi bilo treba oceniti posamično.
- (16) Zaradi preglednosti, enake obravnave in učinkovitega spremljanja bi bilo treba to uredbo uporabljati le za pomoč *de minimis*, za katero je mogoče točen bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja (v nadaljnjem besedilu: pregledna pomoč *de minimis*). Takšen natančen izračun se lahko na primer izvede za nepovratna sredstva, subvencionirane obrestne mere, limitirane davčne oprostitve ali druge instrumente, ki določajo omejitve in tako zagotovijo, da se ustrezna zgornja meja ne preseže. Določitev omejitve pomeni, da mora država članica, dokler ni znan natančen znesek pomoči, predpostavljati, da je znesek enak omejitvi za ukrep, ter tako zagotoviti, da več ukrepov pomoči skupaj ne presega zgornje meje, določene v tej uredbi, in uporabiti pravila o kumulaciji.
- (17) Zaradi preglednosti, enake obravnave in pravilne uporabe zgornje meje pomoči *de minimis* bi morale vse države članice uporabljati enak način izračuna za izračun skupnega zneska dodeljene pomoči. Za lažji izračun bi bilo treba zneske pomoči, ki se ne dodelijo v obliki denarnih nepovratnih sredstev, pretvoriti v njihov bruto ekvivalent nepovratnih sredstev. Za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev preglednih vrst pomoči, ki niso nepovratna sredstva, ali pomoči, plačljivih v več obrokih, je treba uporabiti tržne obrestne mere, ki veljajo ob dodelitvi take pomoči. Za olajšanje enotne, pregledne in enostavne uporabe pravil o državni pomoči bi morale biti tržne obrestne mere, ki se uporabljajo za namene te uredbe, referenčne mere, določene v skladu s Sporočilom Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj¹³.
- (18) Pomoč v obliki posojil, vključno s pomočjo *de minimis* za tvegano financiranje, v obliki posojil, bi se morala šteti za pregledno pomoč *de minimis*, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi tržnih obrestnih mer, ki so veljale ob dodelitvi pomoči. Za poenostavitev obravnavanja manjših kratkoročnih posojil je treba določiti jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in ki upošteva tako znesek kot tudi trajanje posojila. Posojila, ki so zavarovana s premoženjem, ki pokriva vsaj 50 % posojila, in ne presegajo bodisi 1 500 000 EUR in petletnega

¹³ Sporočilo Komisije o spremembi metode določanja referenčnih obrestnih mer in diskontnih stopenj (UL C 14, 19.1.2008, str. 6).

trajanja bodisi 750 000 EUR in desetletnega trajanja, se lahko štejejo za posojilo, katerega bruto ekvivalent nepovratnih sredstev ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. To temelji na izkušnjah Komisije ter upošteva inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe (EU) št. 1407/2013, in predvideni razvoj inflacije v obdobju veljavnosti te uredbe. Glede na težave z določanjem bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, dodeljenih podjetjem, ki morebiti niso sposobna vrniti posojila (na primer, ker je podjetje v kolektivnem postopku v primeru insolventnosti ali ker v skladu z nacionalno zakonodajo izpolnjuje merila za uvedbo kolektivnega postopka v primeru insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov), se to pravilo za taka podjetja ne bi smelo uporabljati.

- (19) Pomoč v obliki kapitalskih injekcij se ne bi smela šteti za pregledno pomoč *de minimis*, razen če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*. Pomoč v obliki ukrepov za tvegano financiranje v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala iz smernic o tveganem financiranju¹⁴ se ne bi smela obravnavati kot pregledna pomoč *de minimis*, razen če zadevni ukrep zagotavlja kapital, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*.
- (20) Pomoč v obliki jamstev, vključno s pomočjo *de minimis* za tvegano financiranje v obliki jamstev, bi bilo treba šteti za pregledno, če je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije o poroštvih za ustrezno vrsto podjetja¹⁵. Ta uredba bi morala določati jasna pravila, ki upoštevajo tako znesek osnovnega posojila kot tudi trajanje jamstva. Določitev jasnih pravil bi morala pomagati pri poenostavitvi obravnave kratkoročnih jamstev, s katerimi se zavaruje do 80 % sorazmerno majhnega posojila, pri katerih posojilodajalec in porok izgube utrpita sorazmerno in na enak način, neto poplačila, ustvarjena s poplačilom posojila iz unovčitve zavarovanj, ki jih je zagotovil posojilodajalec, pa sorazmerno zmanjšajo izgube, ki jih nosita posojilodajalec in porok. To pravilo se ne bi smelo uporabljati v primeru jamstev za osnovne transakcije, ki niso posojilo, kot je v primeru jamstva za transakcije lastniškega kapitala. Na podlagi izkušenj Komisije in glede na inflacijo, do katere je prišlo od začetka veljavnosti Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013, ter ocenjeno gibanje inflacije v obdobju veljavnosti te uredbe bi bilo treba šteti, da ima jamstvo bruto ekvivalent nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje *de minimis*, kadar (i) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila, (ii) zjamčeni znesek ne presega 2 250 000 EUR in (iii) trajanje jamstva ne presega pet let. Enako velja, kadar (i) jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila, (ii) zjamčeni znesek ne presega 1 125 000 EUR in (iii) trajanje jamstva ne presega deset let.
- (21) Poleg tega lahko države članice uporabijo metodologijo za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstev, ki so jo priglasile Komisiji v skladu s katero od drugih tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo je Komisija sprejela za skladno z obvestilom o jamstvu¹⁶ oziroma katerim koli od obvestil, ki so ga nasledila. Države članice lahko to storijo le, če se sprejeta metodologija izrecno

¹⁴ Sporočilo Komisije – Smernice o državni pomoči za spodbujanje naložb tveganega financiranja (UL C 508, 16.12.2021, str. 1).

¹⁵ Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

¹⁶ Obvestilo Komisije o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za državno pomoč v obliki poroštev (UL C 155, 20.6.2008, str. 10).

nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.

- (22) Kadar se pomoč *de minimis* zagotovi prek finančnih posrednikov, bi morale države članice zagotoviti, da ti ne prejmejo nobene državne pomoči. To se lahko na primer doseže tako, da (i) se od finančnih posrednikov, ki so upravičeni do državnega jamstva, zahteva plačilo trgu primerne premije ali (ii) da vse ugodnosti v celoti prenesejo na končne upravičence oziroma (iii) da se zgornja meja pomoči *de minimis* in ostali pogoji iz te uredbe upoštevajo na ravni posrednikov. Za poenostavitev obravnave finančnih posrednikov, ki izvajajo sheme pomoči *de minimis*, pri kateri se države članice sklicujejo na možnost (iii), bi morala ta uredba določati jasno pravilo, ki je preprosto uporabljivo in upošteva skupni znesek posojil, ki vključujejo pomoč *de minimis*, ki jo finančni posrednik izda v treh letih. Na podlagi izkušenj Komisije se lahko šteje, da finančni posredniki, ki dodeljujejo zajamčena posojila *de minimis* in uporabljajo mehanizem za prenos ugodnosti iz jamstva na končne upravičence, prejmejo bruto ekvivalent nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis*, če je skupni znesek portfelja zajamčenih posojil *de minimis* nižji od 10 milijonov EUR ali če je skupni znesek portfelja posojil *de minimis* nižji od 40 milijonov EUR in ga sestavljajo posamezni zneski posojil *de minimis*, nižji od 100 000 EUR, pod pogojem, da je shema *de minimis* na voljo pod enakimi pogoji finančnim posrednikom, ki delujejo v zadevni državi članici.
- (23) Po priglasitvi s strani države članice bi morala Komisija preveriti, ali ukrep, ki ni v obliki nepovratnih sredstev, posojila, jamstva, kapitalske injekcije ali ukrepa za tvegano financiranje v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, limitiranih davčnih oprostitov ali drugih instrumentov, ki določajo omejitve, vodi do bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev, ki ne presega zgornje meje pomoči *de minimis* in bi zato lahko spadal na področje uporabe te uredbe.
- (24) Komisija mora zagotoviti spoštovanje pravil o državni pomoči in skladnost z načelom lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji. Države članice bi morale olajšati izpolnjevanje te naloge z vzpostavitvijo potrebnih orodij za zagotovitev, da skupni znesek pomoči *de minimis*, dodeljene enotnemu podjetju v skladu s pravilom *de minimis*, ne presega skupne dovoljene zgornje meje. Za zagotovitev, da se ne preseže zgornja meja iz te uredbe in da se zadosti pravilom o kumulaciji, bi morale države članice nadzorovati dodeljeno pomoč. Za izpolnitev te obveznosti bi morale države članice zagotoviti popolne informacije o dodeljeni pomoči *de minimis* v centralnem registru na nacionalni ravni ali ravni Unije vsaj od 1. januarja 2026 in preveriti, da nobena nova dodelitev pomoči ne presega zgornje meje iz te uredbe. Centralni register bo pripomogel k zmanjšanju upravnega bremena za podjetja. Podjetjem v skladu s to uredbo ne bo več treba spremljati in prijaviti nobenih drugih prejetih pomoči *de minimis*, ko bo centralni register vseboval podatke za triletno obdobje. Za namene te uredbe nadzor skladnosti z zgornjo mejo iz te uredbe načeloma temelji na informacijah, vključenih v centralni register.
- (25) Vsaka država članica lahko vzpostavi nacionalni centralni register. Obstoječi nacionalni centralni registri, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, se lahko še naprej uporabljajo. Komisija bo vzpostavila centralni register na ravni Unije, ki ga bodo lahko države članice uporabljale od 1. januarja 2026.

- (26) Glede na to, da upravno breme in regulativne ovire predstavljajo težavo za večino MSP in da si Komisija prizadeva za 25-odstotno zmanjšanje bremena, ki izhaja iz zahtev glede poročanja¹⁷, bi bilo treba kakršen koli centralni register vzpostaviti tako, da se zmanjša upravno breme. Dobre upravne prakse, kot so določene v uredbi o enotnem digitalnem vstopnem mestu¹⁸, se lahko uporabijo kot referenca za vzpostavitev in delovanje centralnega registra na ravni Unije in nacionalnih centralnih registrov.
- (27) Pravila o preglednosti so namenjena zagotavljanju boljše skladnosti, večje odgovornosti, medsebojnim strokovnim pregledom in navsezadnje učinkovitejši javni porabi. Objava imena upravičenca do pomoči v centralnem registru je v pravnem interesu preglednosti, saj se javnosti zagotovijo informacije o uporabi sredstev članic. Ne posega neupravičeno v pravico upravičencev do varstva njihovih osebnih podatkov, če je objava osebnih podatkov v centralnem registru v skladu s pravili Unije o varstvu podatkov¹⁹. Države članice bi morale imeti možnost psevdonimizirati posamezne vnose, kadar bo to potrebno za usklajitev s pravili Unije o varstvu podatkov.
- (28) Ta uredba bi morala določati sklop pogojev, v skladu s katerimi se za vsak ukrep, ki spada na njeno področje uporabe, lahko šteje, da ne vpliva na trgovino med državami članicami in ne izkrivlja oziroma ne bi mogel izkrivljati konkurence. Zato bi se morala ta uredba uporabljati tudi za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe. Podobno bi bilo treba za podporo, ki je izpolnjevala merila iz Uredbe (EU) št. 1407/2013 in je bila dodeljena med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2023, šteti, da je izvzeta iz priglasitve v skladu s členom 108(3) Pogodbe.
- (29) Zaradi na splošno pogosto potrebnega ponovnega pregledovanja politike državne pomoči bi bilo treba obdobje uporabe te uredbe omejiti.
- (30) Če bi se obdobje uporabe te uredbe izteklo, ne da bi bilo podaljšano, bi bilo treba državam članicam omogočiti šestmesečno prilagoditveno obdobje v zvezi s pomočjo *de minimis* iz te uredbe –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Področje uporabe

¹⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij Svezanj pomoči za MSP (COM(2023) 535 final).

¹⁸ Uredba (EU) 2018/1724 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 2. oktobra 2018 o vzpostavitvi enotnega digitalnega vstopnega mesta za zagotavljanje dostopa do informacij, do postopkov ter do storitev za pomoč in reševanje težav ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 (UL L 295, 21.11.2018, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1724/oj>).

¹⁹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>); Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

1. Ta uredba velja za pomoč, dodeljeno podjetjem v vseh sektorjih, razen za:
 - (a) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v primarni proizvodnji ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture;
 - (b) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v predelavi in trženju ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene ali količine proizvodov, nabavljenih ali danih na trg;
 - (c) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v primarni proizvodnji kmetijskih proizvodov;
 - (d) pomoč, dodeljeno podjetjem, dejavnim v predelavi in trženju kmetijskih proizvodov, v enem od naslednjih primerov:
 - (1) kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene oziroma količine takih proizvodov, ki so nabavljeni od primarnih proizvajalcev ali jih je na trg dalo zadevno podjetje;
 - (2) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce;
 - (e) pomoč, dodeljeno za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo;
 - (f) pomoč, ki se dodeli pod pogojem, da se domačim proizvodom in storitvam pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.
2. Če je podjetje dejavno v enem od sektorjev iz odstavka 1, točke (a), (b), (c) ali (d), poleg tega pa je dejavno v enem ali več drugih sektorjev, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, ali opravlja še druge dejavnosti, ki spadajo na področje uporabe te uredbe, se ta uredba uporablja za pomoč, dodeljeno v zvezi s slednjimi sektorji ali dejavnostmi, pod pogojem, da zadevna država članica na ustrezen način, kot je ločevanje dejavnosti ali ločevanje računovodskih izkazov, zagotovi, da dejavnosti v sektorjih, ki so izključeni iz področja uporabe te uredbe, niso deležne pomoči *de minimis*, dodeljene v skladu s to uredbo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
 - (a) „kmetijski proizvodi“ pomenijo proizvode s seznama v Prilogi I k Pogodbi, razen ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, ki spadajo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰;
 - (b) „primarna kmetijska proizvodnja“ pomeni proizvodnjo rastlinskih in živilorejskih proizvodov s seznama v Prilogi I k Pogodbi brez kakršnih koli nadaljnjih postopkov, ki bi spremenili naravo takih proizvodov;

²⁰ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1379/oj>).

- (c) „predelava kmetijskih proizvodov“ pomeni vsak postopek na kmetijskem proizvodu, po katerem proizvod ostane kmetijski proizvod, razen dejavnosti na kmetiji, potrebnih za pripravo živalskega ali rastlinskega proizvoda za prvo prodajo;
- (d) „trženje kmetijskih proizvodov“ pomeni imeti kmetijski proizvod na zalogi ali ga razstavljati z namenom prodaje, ga ponujati za prodajo, dobavljati ali na kateri koli drug način dajati na trg, razen prve prodaje primarnega proizvajalca prodajnemu posredniku ali predelovalcu ter vse dejavnosti, s katerimi se proizvod pripravi za tako prvo prodajo; prodaja, ki jo opravi primarni proizvajalec končnemu potrošniku, se šteje za trženje kmetijskih proizvodov, če se opravlja v ločenih, za to namenjenih prostorih;
- (e) „ribiški proizvodi in proizvodi iz akvakulture“ pomenijo proizvode, opredeljene v členu 5, točki (a) in (b), Uredbe (EU) št. 1379/2013;
- (f) „primarna proizvodnja ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture“ pomeni vse dejavnosti v zvezi z ribolovom, vzrejo ali gojenjem vodnih organizmov ter dejavnosti na kmetiji ali na krovu, ki so potrebne za pripravo živali ali rastlin za prvo prodajo, vključno z rezanjem, filetiranjem ali zamrzovanjem, in prvo prodajo prodajnim posrednikom ali predelovalcem;
- (g) „predelava in trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture“ pomenita vse dejavnosti, vključno z ravnanjem, obdelavo in pretvorbo, ki se opravijo po iztovarjanju – ali, v primeru akvakulture, po izlovu – s katerimi nastane predelan proizvod, ter njihovo distribucijo;
- (h) „finančni posrednik“ pomeni vsako finančno institucijo, ne glede na njeno obliko in lastništvo, ki posluje na pridobitni osnovi; za javne spodbujevalne banke ali institucije se ne šteje, da spadajo v to opredelitev, če delujejo kot organi, ki dodelijo pomoč, in ni navzkrižnega subvencioniranja dejavnosti, ki jih izvajajo na lastno odgovornost in za svoj račun.

2. „Enotno podjetje“ za namene te uredbe pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij:

- (a) podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja;
- (b) podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja;
- (c) podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene s tem podjetjem, ali na podlagi določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu;
- (d) podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki tega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov tega podjetja.

Podjetja, ki so v katerem koli razmerju iz točk (a) do (d) prek enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Člen 3

Pomoč de minimis

1. Za ukrepe pomoči se šteje, da ne izpolnjujejo vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe in zato zanje ne velja zahteva glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe, če izpolnjujejo pogoje iz te uredbe.
2. Skupni znesek pomoči *de minimis*, ki ga država članica dodeli enotnemu podjetju, ne sme presegati 300 000 EUR v katerem koli triletnem obdobju.
3. Pomoč *de minimis* ne glede na datum plačila pomoči *de minimis* podjetju velja za dodeljeno takrat, ko se podjetju v skladu z veljavnim nacionalnim pravnim sistemom dodeli zakonska pravica do prejema pomoči.
4. Zgornja meja, določena v odstavku 2, se uporablja ne glede na obliko pomoči *de minimis* ali njene zastavljene cilje ter ne glede na to, ali se pomoč, ki jo dodeli država članica, v celoti ali le delno financira iz sredstev Unije.
5. Pomoč se za namene zgornje meje, določene v odstavku 2, izrazi v gotovinskih nepovratnih sredstvih. Vsi uporabljeni zneski so bruto zneski, tj. pred odbitkom davkov ali drugih dajatev. Če se pomoč ne dodeli v obliki nepovratnih sredstev, je znesek pomoči enak bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev.
6. Pomoč, plačljiva v več obrokih, se diskontira na vrednost, ki jo je imela ob dodelitvi. Obrestna mera, ki se uporablja za diskontiranje, je diskontna stopnja, ki velja ob dodelitvi pomoči.
7. Če bi dodelitev nove pomoči *de minimis* presegla ustrezno zgornjo mejo iz odstavka 2, ta nova pomoč ne more biti deležna ugodnosti iz te uredbe.
8. V primeru združitve ali pripojitve se vsa prejšnja pomoč *de minimis*, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženi v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč *de minimis* za novo ali prevzemno podjetje presega zgornjo mejo iz odstavka 2. Pomoč *de minimis*, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali pripojitvijo, ostane zakonita.
9. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč *de minimis*, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki je bilo deležno, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč *de minimis* uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč *de minimis* dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Člen 4

Izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev

1. Ta uredba se uporablja le za pomoč, za katero je mogoče bruto ekvivalent nepovratnih sredstev natančno izračunati vnaprej in brez vsakršne potrebe po oceni tveganja (v nadaljnjem besedilu: pregledna pomoč *de minimis*).
2. Pomoč v obliki nepovratnih sredstev ali subvencionirane obrestne mere velja za pregledno pomoč *de minimis*.
3. Pomoč v obliki posojil velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:
 - (a) upravičenec ni niti v kolektivnem postopku v primeru insolventnosti niti v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka v primeru insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, primerljivem z bonitetno oceno vsaj „B–“, in bodisi

- (b) je posojilo zavarovano s premoženjem, ki krije vsaj 50 % posojila, posojilo pa znaša 1 500 000 EUR v obdobju petih let ali 750 000 EUR v obdobju desetih let; če je posojilo manjše od teh zneskov ali je dodeljeno za manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev tega posojila izračuna kot ustrežni delež ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2) te uredbe, bodisi
 - (c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi referenčne obrestne mere, ki se je uporabljala ob njihovi dodelitvi.
- 4. Pomoč v obliki kapitalskih injekcij velja za pregledno pomoč *de minimis* samo, če skupni znesek injekcije javnega kapitala ne presega zgornje meje iz člena 3(2).
 - 5. Pomoč v obliki ukrepov za tvegano financiranje v obliki naložb lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala se šteje za pregledno pomoč *de minimis* samo, če kapital za enotno podjetje ne presega zgornje meje iz člena 3(2).
 - 6. Pomoč v obliki jamstev velja za pregledno pomoč *de minimis*, če:
 - (a) upravičenec ni niti v kolektivnem postopku v primeru insolventnosti niti v skladu z nacionalno zakonodajo ne izpolnjuje meril za uvedbo kolektivnega postopka v primeru insolventnosti na zahtevo njegovih upnikov. V primeru velikih podjetij je upravičenec v položaju, primerljivem z bonitetno oceno vsaj „B–“, in bodisi
 - (b) jamstvo v nobenem trenutku ne presega 80 % osnovnega posojila, posojilodajalec in porok utrpita izgube sorazmerno in na enak način, neto poplačila, ustvarjena s poplačilom posojila iz unovčitve zavarovanj, ki jih zagotovi posojilojemalec, sorazmerno zmanjšajo izgube, ki jih nosita posojilodajalec in porok, pri čemer zajamčeni znesek znaša 2 250 000 EUR in jamstvo traja pet let ali pa zajamčeni znesek znaša 1 125 000 EUR in jamstvo traja deset let; če je zajamčeni znesek manjši od teh zneskov ali jamstvo traja manj kot pet oziroma deset let, se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev tega jamstva izračuna kot ustrežni delež ustrezne zgornje meje, določene v členu 3(2), bodisi
 - (c) je bil bruto ekvivalent nepovratnih sredstev izračunan na podlagi premij varnega pristana iz obvestila Komisije, bodisi
 - (d) se pred izvajanjem
 - (1) metodologija za izračun bruto ekvivalenta nepovratnih sredstev jamstva priglasijo Komisiji v skladu s katero od drugih, tedaj veljavnih uredb Komisije s področja državnih pomoči in jo Komisija sprejme za tako, ki ustreza obvestilu o jamstvu oziroma kateremu koli od naslednjih obvestil, ter
 - (2) se sprejeta metodologija izrecno nanaša na vrsto jamstva in vrsto zadevne osnovne transakcije v okviru uporabe te uredbe.
 - 7. Kakršna koli pomoč, ki jo prejme finančni posrednik, ki izvaja eno ali več shem pomoči *de minimis*, in je pod enakimi pogoji na voljo finančnim posrednikom, ki delujejo v zadevni državi članici, se šteje za pregledno pomoč *de minimis*, če:
 - (a) finančni posrednik prenese ugodnost, prejeto z državnimi jamstvi, na upravičence z zagotovitvijo novih nadrejenih posojil tem upravičencem z nižjimi obrestnimi merami ali nižjimi zahtevami glede zavarovanja s

premoženjem, pri čemer posamezno jamstvo ne presega 80 % osnovnega posojila, ter

- (b) se zajamčena posojila *de minimis* zagotovijo upravičencem, ki so v položaju, primerljivem z bonitetno oceno vsaj „B–“, skupni znesek takih posojil pa znaša:

- (1) manj kot 10 milijonov EUR ali
- (2) manj kot 40 milijonov EUR in vsako posamezno zajamčeno posojilo *de minimis* znaša največ 100 000 EUR.

Če ima finančni posrednik manj kot 10 milijonov EUR posojil *de minimis*, kot je določeno v točki (b)(1), ali 40 milijonov EUR, kot je določeno v točki (b)(2), se bruto ekvivalent nepovratnih sredstev, ki se lahko pripišejo vsakemu znesku, izračuna kot ustrezni delež zadevne zgornje meje iz člena 3(2) te uredbe.

8. Pomoč v obliki drugih instrumentov velja za pregledno pomoč *de minimis*, če instrument določa omejitve, ki zagotavlja, da se zgornja meja iz člena 3(2) te uredbe ne preseže.

Člen 5

Kumulacija

1. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z Uredbo Komisije (EU) XXX/XXX²¹.
2. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se lahko kumulira s pomočjo *de minimis*, dodeljeno v skladu z uredbama Komisije (EU) št.1408/2013²² in (EU) št. 717/2014²³ do ustrezne zgornje meje iz člena 3(2) te uredbe.
3. Pomoč *de minimis*, dodeljena v skladu s to uredbo, se ne sme kumulirati z državno pomočjo v zvezi z istimi upravičenimi stroški ali državno pomočjo za isti ukrep za tvegano financiranje, če bi se s takšno kumulacijo presegla največja intenzivnost pomoči ali znesek pomoči, določen za posebne okoliščine vsakega primera v uredbi o skupinskih izjemah ali sklepu Komisije. Pomoč *de minimis*, ki ni dodeljena za določene upravičene stroške ali je tem stroškom ni mogoče pripisati, se lahko kumulira z drugo državno pomočjo, dodeljeno na podlagi uredbe o skupinskih izjemah ali sklepa Komisije.

Člen 6

Spremljanje in poročanje

1. Države članice zagotovijo, da se od 1. januarja 2026 informacije o dodeljeni pomoči *de minimis* evidentirajo v centralnem registru na nacionalni ravni ali ravni Unije.

²¹ Uredba Komisije (EU) XXX/XXX z dne XXX o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* za podjetja, ki opravljajo storitve splošnega gospodarskega pomena (UL L XXX). [OP: vstavite sklic na C(2023)9701]].

²² Uredba Komisije (EU) št. 1408/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v kmetijskem sektorju (UL L 352, 24.12.2013, str. 9, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1408/oj>).

²³ Uredba Komisije (EU) št. 717/2014 z dne 27. junija 2014 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči *de minimis* v sektorju ribištva in akvakulture (UL L 190, 28.6.2014, str. 45, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/717/oj>).

Informacije v centralnem registru vsebujejo identifikacijo upravičenca, znesek pomoči, datum dodelitve, organ, ki dodeli pomoč, instrument pomoči in zadevni sektor na podlagi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti v Uniji (klasifikacija NACE). Centralni register se vzpostavi tako, da se javnosti omogoči enostaven dostop do informacij, hkrati pa se zagotovi uskladitev s pravili Unije o varstvu podatkov, po potrebi tudi s psevdonimizacijo posameznih vnosov.

2. Države članice evidentirajo informacije iz odstavka 1 o pomočeh *de minimis*, ki jih dodeli kateri koli organ v zadevni državi članici, v centralnem registru v 20 delovnih dneh po dodelitvi pomoči. Takšne informacije o pomoči *de minimis*, ki jo prejmejo finančni posredniki, ki izvajajo sheme pomoči *de minimis*, se evidentirajo v 20 delovnih dneh od prejema poročila v skladu z odstavkom 5. Države članice sprejmejo primerne ukrepe za zagotovitev točnosti podatkov v centralnem registru.
3. Države članice vodijo evidenco evidentiranih informacij o pomoči *de minimis* deset let od datuma dodelitve pomoči.
4. Država članica dodeli novo pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo šele po tem, ko je preverila, da nova pomoč *de minimis* ne bo zvišala skupnega zneska pomoči *de minimis*, dodeljenega zadevnemu podjetju, nad zgornjo mejo iz člena 3(2) te uredbe ter da so izpolnjeni vsi pogoji iz te uredbe.
5. Za uporabo odstavka 1 finančni posredniki, ki izvajajo sheme pomoči *de minimis*, državi članici vsako četrletje v 10 dneh po koncu četrletja poročajo o skupnem znesku pomoči *de minimis*, ki so ga prejeli. Datum dodelitve je zadnji dan četrletja.
6. Države članice, ki uporabljajo centralni register na nacionalni ravni, Komisiji vsako leto do 30. junija predložijo zbirne podatke o pomoči *de minimis*, dodeljeni za preteklo leto. Zbirni podatki vsebujejo število upravičencev, skupni znesek dodeljene pomoči *de minimis* in skupni znesek dodeljene pomoči *de minimis* po sektorjih (z uporabo klasifikacije NACE). Prvi prenos podatkov se nanaša na pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem in 31. decembrom 2026. Države članice lahko Komisiji poročajo o zgodnejših obdobjih, če so na voljo zbirni podatki.
7. Komisija lahko od zadevne države članice pisno zahteva, naj ji v 20 delovnih dneh ali daljšem roku, če je tako določeno v zahtevi, predloži vse informacije, za katere Komisija meni, da so potrebne za oceno, ali so izpolnjeni pogoji iz te uredbe, zlasti skupni znesek pomoči *de minimis* v smislu te uredbe in drugih uredb *de minimis*, ki ga je prejelo katero koli podjetje.

Člen 7

Prehodne določbe

1. Ta uredba se uporablja za pomoč, dodeljeno pred začetkom njene veljavnosti, če pomoč izpolnjuje vse pogoje iz te uredbe.
2. Za vsako individualno pomoč *de minimis*, dodeljeno med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2023, ki izpolnjuje pogoje iz Uredbe (EU) št. 1407/2013, se šteje, da ne izpolnjuje vseh meril iz člena 107(1) Pogodbe, in je zato izvzeta iz zahteve glede priglasitve iz člena 108(3) Pogodbe.
3. Po prenehanju veljavnosti te uredbe se lahko kakršna koli pomoč *de minimis*, ki izpolnjuje pogoje iz te uredbe, veljavno dodeljuje še nadaljnjih šest mesecev.

4. Dokler centralni register ni vzpostavljen in ne zajema triletnega obdobja, če namerava država članica podjetju v skladu s to uredbo dodeliti pomoč *de minimis*, ta država članica podjetje v pisni ali elektronski obliki obvesti o znesku pomoči, izraženem v bruto ekvivalentu nepovratnih sredstev, in o tem, da gre za pomoč *de minimis*, pri čemer se izrecno sklicuje na to uredbo. Če se pomoč *de minimis* v skladu s to uredbo dodeli različnim podjetjem na podlagi sheme in se v okviru te sheme tem podjetjem dodelijo različni zneski individualne pomoči, lahko zadevna država članica izpolni svojo obveznost obveščanja tako, da podjetja obvesti o znesku, ki ustreza največjemu znesku pomoči, ki se dodeli v okviru te sheme. V takih primerih se s tem fiksnim zneskom določi, ali je bila upoštevana zgornja meja iz člena 3(2) te uredbe. Preden država članica dodeli pomoč, mora pridobiti izjavo zadevnega podjetja v pisni ali elektronski obliki o kakršni koli drugi pomoči *de minimis*, ki jo je podjetje prejelo na podlagi te ali drugih uredb *de minimis* v katerem koli triletnem obdobju

Člen 8

Začetek veljavnosti in obdobje uporabe

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2024.

Uporablja se do 31. decembra 2030.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13.12.2023

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN